

“Ο πλανήτης των χριστουγεννιάτικων δέντρων”

Ο Μάρκος, ένα παιδί της γης, είχε πάει να επισκεφτεί τον Μάρκου, ένα παιδί του διαστήματος. Συναντήθηκαν στο διαπλανητικό σταθμό. Εκεί ξεκίνησε η διαστημική πόλη, που έμοιαζε με επίγειες πόλεις, με δρόμους, σπίτια και πλατείες.

Και στις δύο πλευρές μιας λεωφόρου μεγάλωσαν δύο πολύ μεγάλες σειρές από έλατα. Στα κλαδιά τους έλαμψαν αστέρια, λαμπτήρες και φωτεινά μπαλόνια, κόκκινα, κίτρινα, μπλε. Ήταν χριστουγεννιάτικα δέντρα.

- “Συγγνώμη” ρώτησε ο Μάρκος, “αλλά ποια μέρα είναι σήμερα;”

- “Είναι Χριστούγεννα”, απάντησε χαρούμενα ο Μάρκος.

Εν τω μεταξύ, είχαν φτάσει σε μια αποθήκη με κουνιστά αλογάκια και ο Μάρκος επέλεξε ένα με διαθέσιμα σέλα και κάλεσε τον Μάρκο να τον πάρει πίσω του.

- Αυτά είναι τα «ρομπότ» μας και προορίζονται για τη δημόσια συγκοινωνία, όπως τα ταξί », εξήγησε ο Marcus.

Το άλογο απογειώθηκε ομαλά και σιωπηλά, γλιστρώντας σαν βάρκα πάνω στο νερό.

Εκατοντάδες και εκατοντάδες μεγάλα και μικρά χριστουγεννιάτικα δέντρα είχαν απλωθεί παντού, συμπεριλαμβανομένων τις στέγες και τις γλάστρες που βρίσκονταν στα μπαλκόνια.

Ο Μάρκος γεμάτος αμφιβολία, ρώτησε:

- Μάρκος, ποια μέρα ήταν χθες;

- Χριστούγεννα , απάντησε ο Μάρκος χωρίς δισταγμό. Και ποια μέρα θα είναι αύριο;

-Χριστούγεννα, Μάρκο, Χριστούγεννα! Σου το έχω ήδη πει!

-Αλλά τα Χριστούγεννα ήταν χθες! ...

-Χθες, σήμερα, αύριο, κάθε μέρα! Είναι Χριστούγεννα κάθε μέρα, μαζί μας!

(απόσπασμα)

Gianni Rodari